

SỰ ĐÓNG GÓP CỦA TRƯỜNG VIỆT NGŨ

Nguyễn Đức Tuyên

Không biết do cơ duyên nào mà nay ngồi nghĩ lại, tôi đã vào nghề dạy học ở Việt Nam khoảng 16 năm. Sang Hoa Kỳ, sau khi học lại tại San Diego State University, ra trường năm 1978 rồi tiếp tục dạy học cũng khoảng 16 năm nữa. Tầm bãng và cục phẩn theo sát cả đời tôi cho nên việc gắn bó với tuổi trẻ, với giáo dục trở thành sứ mạng rất thiêng liêng trong suốt đời tôi.

Trường học và chương trình giảng dạy ở Hoa Kỳ so với ở Việt Nam trước năm 1975, có nhiều điều khác nhau nhưng tấm lòng của người thầy, theo nhận xét của tôi, đều một lòng chung lo cho tuổi trẻ và cùng hướng về nhân bản, khoa học, tiến bộ và khai phóng.

Đối với các thầy cô tham gia chương trình giảng dạy Việt ngữ mỗi tuần cho các em Việt Nam, thật là một sự hy sinh ưu việt, đáng nể phục. Các thầy cô đã tự nguyện bỏ thì giờ vàng ngọc tham gia việc giảng dạy hậu duệ trì tiếng Việt, tâm hồn Việt và văn hóa Việt nơi các em. Một giờ giảng dạy cô đọng lại mong ước thâu đạt gấp hai giờ, thật vất vả.

Trước khi vào nghề các thầy cô đã hy sinh thời giờ tham gia một chương trình Sư Phạm theo tôi được biết là khá cam go qua các đề tài: Sứ mệnh của thầy cô giáo trong việc giảng dạy Việt Ngữ, Tâm hồn nhà giáo, Âm pháp, Từ pháp, Cú pháp tiếng Việt, Phương pháp đánh vần, Cách hướng dẫn các môn học, Chuẩn bị và điều hành lớp học v. v... Quý thầy cô đã phải nghiên cứu thêm Chương trình giáo khoa và Tài liệu giáo khoa, Các sinh hoạt ca, Trò chơi sinh hoạt v. v... Tất cả những kiến thức đó cộng với tấm lòng tự nguyện, yêu trẻ đã giúp cho trường Việt ngữ thâu đạt nhiều kết quả trong 30 năm qua. Tôi chỉ nêu vài dòng Sư phạm trên mà quý thầy cô phải trải qua trong mấy ngày Tu Nghiệp Sư Phạm, nhưng nó là sự cô đọng của một chương trình nhiều tháng mà những giáo chức trong ngành phải trải qua. Những năm tháng giữ vai trò quản trị học đường hay đứng lớp của quý thầy cô là những hy sinh lớn lao. Ở học đường Hoa Kỳ, có những thầy cô coi việc giáo dục như một nghề sinh sống thì ở quý thầy cô, nó là một sự tự nguyện thuần túy.

Đối với học sinh, tôi không có dịp thăm lớp học, nhưng qua những lần làm giám khảo kỳ thi Đố Vui Để Học, qua ruyền hình và đọc các bài viết của các em học sinh trong Tin Yêu mấy năm, tôi thực sự ghi nhận thành quả mà các em đã đạt được qua những năm theo học chương trình Việt ngữ trong Cộng Đoàn. Chúng ta đang sống nơi quê người, việc duy trì ngôn ngữ và văn hóa Việt Nam mà quý thầy cô đã đóng góp phải kể là một kỳ công, một điểm son đáng ghi nhớ. Mỗi lần nghe các em trả lời một câu hỏi trong chương trình Đố Vui Để Học hay đọc những đoạn văn tuy ngắn ngủi nhưng chứa đựng một tâm tình, một thao thức đơn sơ của các em học sinh, tôi thật cảm động, vì những điều đó đánh động trong tôi cái sứ mạng “trồng người” trong những năm tháng đứng trên bục giảng. Sự kiện một thanh thiếu niên Việt biết đọc và nói tiếng Việt ngày nay là một niềm hãnh diện cho cá nhân và cho cộng đồng.

Qua việc giảng dạy và phát triển tiếng Việt đến việc hiểu biết và duy trì văn hóa Việt Nam là một bước tiến rất đáng trân trọng tại Hoa Kỳ ngày nay. Đặc điểm của nền giáo dục Hoa Kỳ là tôn trọng và đánh giá cao đa văn hóa. Giáo dục đa văn hóa chấp nhận phương cách mà con người truyền đạt và quan hệ với những người khác, nhìn nhận sự khác biệt của học sinh và phát triển khả năng, giá trị và thái độ của mỗi em tùy theo nếp sống văn hóa riêng biệt và suy nghĩ riêng của mỗi em. Trong giáo dục đa văn hóa người ta không đánh giá cao thấp của một nền văn hóa mà là nhìn nhận sự khác biệt. Cái nhìn về đa văn hóa giúp ta biết tự trọng mà không mặc cảm. Nền văn hóa ở đây được coi như một chiếc cầu vòng muôn sắc mà mỗi nền văn hóa hiện diện trên đất Mỹ góp

phần vào, làm cho nền văn hóa thêm đa dạng mà sự góp phần của Việt Nam kể từ 1975 đến nay rất phong phú về nhiều mặt, trong đó có sự đóng góp của các trường Việt ngữ.

Giáo dục là đào tạo con người về kiến thức và nhân cách nhưng nếu muốn đào sâu nhân cách Việt Nam thì chỉ có gia đình, cộng đồng Việt và trường Việt ngữ mới có cơ hội góp phần. Nói như vậy, trách nhiệm của thầy cô mang một tầm vóc quan trọng. Trông quá biết cây, sau 30 năm, những mầm non Việt ngữ ngày nào, nay đã trưởng thành, góp bàn tay lớn không những trong các Cộng Đoàn Công Giáo mà trải khắp các cộng đồng Việt Nam.

Người Việt Nam thật sự hãnh diện về sự đồng đảo của các chuyên viên trong mọi ngành đang sánh vai với các sắc tộc khác mà điểm son còn nằm trong việc người trẻ Việt đã gánh vác những vai trò chính trị, văn hóa và truyền thông mà việc nói và viết tiếng Việt lưu loát của họ còn là một chứng tích hùng hồn của việc duy trì Việt ngữ trên nước Mỹ. Một mặt khác là sự hiện diện của hàng trăm tạp chí và nhật báo tiếng Việt, với hàng trăm đầu sách được ấn hành, chỉ kể một nhà phát hành Tiếng Quê Hương với biết bao nhiêu đài phát thanh và truyền hình Việt ngữ. Bộ mặt phong phú của tiếng Việt trên đất Mỹ hẳn nhiên có sự đóng góp của các Trường Việt Ngữ.

Sau hết, gìn giữ và duy trì bản sắc dân tộc Việt còn là một trách nhiệm quan trọng của thầy cô và phụ huynh, tránh sự xâm nhập của Cộng Sản đang cố gắng đem nền văn hóa vô thần, vô đạo đức vào cộng đồng Việt Nam tại hải ngoại.

Riêng trong cộng đồng Công Giáo, sự phối hợp giữa Đoàn Thiếu Nhi Thánh Thể với lớp Giáo lý và Trường Việt Ngữ tạo thành thế chân vạc giúp cho các cộng đoàn thăng tiến qua các bạn trẻ nay đã trở nên người trưởng thành tham gia vào nhóm lãnh đạo kế thừa lớp cao niên, hân hoan và tin tưởng trao tay cho lớp hậu duệ là lớp thiếu nhi 30 năm trước.

Một đóng góp to lớn khác của người Việt Nam cho xã hội Hoa Kỳ không phải chỉ những chuyên viên mà bóng dáng các nữ tu và linh mục Việt Nam hiện diện nơi các giáo xứ Mỹ ngày nay đã là một đáp trả, một góp công sức trong việc tái Phúc Âm hóa cộng đồng kỳ cựu này hầu như đang thiếu thợ gặt cho những mùa thu hoạch tương lai của Giáo Hội Hoa Kỳ nói riêng và xã hội Tây phương, nói chung. Tạ ơn Chúa về sự quan phòng của Ngài.

THE CONTRIBUTION OF THE VIETNAMESE LANGUAGE SCHOOLS

Nguyễn Đức Tuyên, M.A.

Sitting here thinking back, I do not know what twist of fate led me to the teaching career for sixteen years in Vietnam. Coming to the United States, going back to school at San Diego State University, graduating in 1978, and teaching for about another 16 years, the blackboard and the piece of chalk have followed me for the most part of my life. Therefore, my commitment to the youth and education have become my most sacred mission in life.

The school curriculums in the United States are very different from the ones in Vietnam prior to 1975. But a teacher's heart, based on my observation, has always been aimed at the youth, and directed towards promoting human, scientific, progressive and liberal causes.

For the teachers who participate in the weekly Vietnamese language teaching programs, it's an impressive and admirable sacrifice. These teachers have voluntarily given up their precious time to participate in the

instructional sessions dedicated to maintaining the Vietnamese language, soul, and culture in the young students. A condensed instructional hour with a desire to achieve a double result: what a hardship!

To my knowledge, before entering their profession, these teachers have to sacrifice their time to go through a challenging pedagogical program covering various topics, such as, teaching the pronunciation, syntax, and spelling method of the Vietnamese language, also course instructional methods, preparation, and classroom management. The teachers are required to conduct additional researches on curriculum, textbooks, recreational games, activities, etc... These knowledgeable, voluntary, and child-loving souls have helped the Vietnamese language schools acquire remarkable achievements within the past thirty years.

I just mentioned a few lines above regarding the several pedagogical training days the teachers have to undergo. In reality, it only represents a brevity of a multi-month program that the teachers in the profession are required to go through.

The years fulfilling the role of school administrators or classroom teachers represent great sacrifices. In the regular schools there are teachers who consider the education profession as a way to earn a living, but for the Vietnamese language teachers it is purely a voluntary job.

Although I have not had a chance to visit the classrooms, but have been assigned on the Judges Panel for the *Đố Vui Để Học* (Fun Quizzes to Learn) contests, through watching TV and reading the students' essays in *Tin Yêu* magazines for several years I truly acknowledge the students' achievements resulting from their attendance in the Vietnamese language schools in the congregations. We are living in a different country, yet the teachers' contribution in maintaining the Vietnamese language and culture is a remarkable and greatly appreciated accomplishment. Every time I listen to the students' answers to a question in the *Đố Vui Để Học* (Fun Quizzes to Learn) contests, or read their short, but hearty, anxious passages I was truly moved because these things would remind me of the "Growing People" mission throughout my teaching career. The mere fact that a Vietnamese teenager in America can read and speak Vietnamese today is in itself a personal and community pride.

The teaching and development of the Vietnamese language as well as the understanding and nurturing of the Vietnamese culture are very admirable steps in the United States today. The unique characteristics of the American education system are the respect and high appreciation for multiculturalism. The multicultural education accepts the way that people communicate and relate to each other, acknowledges the students' differences, their developing abilities, values, attitudes, which are the products of individual cultural background and thinking. In the multicultural education people do not evaluate the highs and lows of the different cultures, but rather acknowledge their differences. A multicultural vision helps us attain self-respect without feeling inferior.

The culture here is seen as a colorful rainbow in which each culture existing in the United States contributes and makes the American culture more diverse, and the additional contribution of the Vietnamese culture since 1975 is quite rich in many aspects, including the contribution of the Vietnamese language schools.

Education is training people in the knowledge and character. But building Vietnamese character requires family, Vietnamese community, in which the Vietnamese language schools have a chance to contribute. Saying so means the responsibility of the teachers is of a critical importance. Good trees bear good fruits. After thirty years, the Vietnamese kids of the past, now have matured and are contributing greatly not only to the Catholic community, but also in the growing Vietnamese communities in general.

The Vietnamese are really proud of the professionals working in many industries who interact with other ethnic groups, especially the Vietnamese youth who has been taking on the different roles in politics, culture and media, and their written and oral fluency in Vietnamese is a further eloquent proof of the importance of maintaining the Vietnamese language in America.

Another aspect is the presence of hundreds of Vietnamese magazines and newspapers, with hundreds of books published notably the Tiếng Quê Hương publisher, and countless Vietnamese radio and TV Broadcasters. The Vietnamese language schools certainly are the factor that contributes to the growing popularity of the Vietnamese language in America.

Finally preserving and maintaining the Vietnamese national identity is also an important responsibility for the teachers and parents to prevent the infiltration of the communists who are trying to bring the culture of atheism, immorality into overseas Vietnamese communities.

Particularly in the Catholic community, the coordination among the Eucharistic Youth Movement, the catechism classes and the Vietnamese language schools forms a triad which helps advance the congregations that includes the youth who has matured and is now participating in the leadership teams that used to belong to the elderly - the kids of 30 years ago - but they are now joyfully and confidently handed over their leadership roles to the next generation.

Another major contribution of the Vietnamese people to the American society is, not only the professionals, but also the presence of the Vietnamese nuns and priests in today's American parishes representing a response, a contribution to the effort of re-evangelization in this community of faith, which seems lacking the laborers for future harvests in the American Catholic Church in particular, and the Church in the Western society in general.

Thanks God for His providence.

**Two
Weeks
Free!**

KUMON[®]

Math. Reading. Success.

Laguna Hills

949-545-3399_{cell}

949-427-9900_{Ext 2}

**24881 Alicia Pkwy
Laguna Hills, CA. 92653**

kumon.com/laguna-hills

Instructor:
Mona Arbabi
15 Yrs. Experience
BS Physics, Math
Master of MBA